

Thomas Lindemann

**Rector Academiae Rostochiensis Thomas Lindemann I.U.D. & Professor. Ad
Sacrum Exequiale Quid ... iustus Zinzerlingius ICtus ... Matronae honestißimae
Agnetae Hahnen Coniugi suae mellitissimae, hodie ... adornatum expetit, Omnes
omnium ordinum Cives Academicos officiose & peramanter invitat**

Rostochi[i]: Pedanus, 1632

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn77713120X>

Druck Freier Zugang

RECTOR
Academiae Rostochiensis
THOMAS LINDEMANN
J. U. D. & Professor.

Ad
Sacrum Exequiale

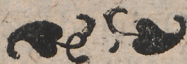
Quid

Vir Consultissimus, Clarissimus,
JUSTUS ZINZERLINGIUS
Jctus, Areopagi Megapolensium
Assessor meritissimus, viduus nunc
mœstissimus,

Matronæ honestissimæ
AGNETÆ HAHNEN
Conjugi suæ mellitissimæ, hodie
hora media prima adornatum
expetit.

*Omnes omnium ordinum Cives Academicos
officiose & peramanter invitat.*

ROSTOCHI
Typis JOACHIMI PEDANI Acad. Typ.
ANNO M, DC. XXXII.

LB FP Zinzerling, Justus 1632/a

RECTOR
Academiæ Rostochiensis
THOMAS LINDEMAN
J. U. D. & Professor.

Omanis, Gellio teste, 8. Idus
Februarij inter dies atros, ne-
fastos, & funestos computa-
batur, quippe quod multa Rei-
pub. ominosa & tristia eò die
contigissent. Persæ, Plutarcho
& Æliano referentibus, eundem
diem veluti lugubrem, & defa-
matissimum devitarunt. Diem
si accusare vel increpare liceret, sextum diem Februa-
rij, qui in 8. Idus incidit, a terrimo calculo notare-
m. Imo quod Tiberium quondam vovisse Suetonius re-
fert, optarem me hodie literas nescire, ne stylus meus
tam infelicis nuncij interpretis & præco esse juberetur.
Occidit enim atro hoc die Matronarum decus *Agneta*
Habnen; cujus Manibus pijs, hodie exequias agimus.
Quousq; tandem Mors truculenta arbore Clingiadum
convelles, concuties? Quem ad finem nos tua depascet
voracitas? nondum densatis funeribus domos satis fu-
nestasti? Hiant & fâtescunt adhuc vulnera, quæ inflixi-
sti, eadem nunc nondum consolidata crudeliter refri-
gas. Ante hæc tempora surculos subnascentes falce tuâ
succis

succidisti, nunc vero ipsam radicem aggressa, ramos
 succulentos & frugiferos dejecisti, & primo quidem
 mense Octobri columnen, & immortalitate dignum in-
 genium *Theoderum Bussium* J C tum insignem. Postmo-
 dum sub hujus Anni inauspicatissimum auspiciū ra-
 mos ejusdem arboris quatuor, eodem ferme tempore
 & cum impetu prostrasti. Tres Matronas, ejusdem san-
 guinis & cognationis, post quas voluntario quasi mo-
 tu, annorū satur, adeoq; maturrimus decidit ramus vir
 Magnus, consaltissimus *Henricus Stalmeisterus* J C tus
 & Episcopatus Suerinensis Cancellarius. Desævitur
 jam sperabamus, sed nondum saturatum Sumanum
 Numen, ulterius prograssum, delictum, cordisq; dimi-
 dium Dn. *Iusto Zuxerlingio* J C to insigni eripuit. Ite-
 rum frustra nigram diei calculum, frustra inclemens
 & immite fatum, accusamus. Æterna lex est, à princi-
 pio dicta omni huic mundo, nasci, denasci, oriri, ab-
 oriri, nec quicquam stabile aut firmum Arbitr ille re-
 rum esse voluit; præterquam semetipsum. Experta
 est hanc vitæ inconstantiam & lubricitatem, pientissi-
 ma foemina *Agneta Hanen*; quæ Anno 1600. 21. Janua-
 rij in hanc lucem edita est, progenie præclara, Patre,
 Viro Præstantissimo Politissimo, Dn. *Bernbardo Hab-*
nen socero meo perpetim venerando, & Matre, matro-
 narum Virtutum *Japæna Elisabetha Clingia* Magni istius
 J C ti *Bartholomæi Clingij*, politicorum Phœnicis & Con-
 siliarij Megapolitani fidelissimi, & *Margaretæ Kroniæ*
 foeminei sexus eximie coronæ filia Proavum habuit
 paternum Virum Prudentissimum *Joachimum Hahnen*,
 Maternum, Virum itidem Prudentissimum *Joachimum*

Kronen Senatores ambos, conjunctissimos amicos.
 Proaviam *Agneta* illam *Smidiam* pluribus Program-
 matibus à fecunditate, pietate & castitate sæpius de-
 cantatam. Ex hac tam generosa stirpe *Agneta* nostra
 progenita, sub primum Nativitatis momentum ferme
 mori cepit Orbata enim matre sua 14. Aprilis, Anno
 1601. adeoq; bimestris Orphana facta; insuper Anno
 1608. Patre in æthereas sedes evocato, varias Fortu-
 næ vicissitudines subire & experiri coacta est. Verum
Jehova matri Aviam substituit, quæ ~~uxor~~ nostram
 cum sorore suâ, conjuge mea dilectissima, veluti neptes
 suas mellitissimas excepit, easdem in timore Domini e-
 ducavit. In hujus veluti Grachianæ matris scholâ effor-
 mata, virtutib; virginalibus industria singulari suffotis
 & ex cultis, cotidie aucta succrevit, quæ splendore suum
 non tantû in hac urbe sparserunt, sed & in oras exoticas
 penetrarunt. Fatalia esse cõubia, & divinâ Providentia
 cõciliari illa testari potuit. Nullum nupturiendi affectû
 unquã prodidit, quin potius de nuptijs sollicitata, ju-
 gum hoc pudicè, castè & animosè detrectavit. Tan-
 dem tamen suasu curatorum & amicorum, in ample-
 xus venit. Viri Consultissimi Dn. *Justi Zinzerlingij* Jcti
 Philologi insignis, nec non dicasterij Megapolitani Ad-
 fessoris meritissimi, affinis mei honorandi Viri Reve-
 rendi, *M. Michaëlis Zinzerlingij* Tungedanae Ecclesiæ in
 Thuringia pastoris filij, & *M. Johannis Zinzerlingij*
 U Tangenheimensis pastoris nepotis. Huic, inquam,
 singulari sorte & fato, pudica animo, corpore pulchra,
 & insuper bonis fortunæ largiter dotata Virgo, obtrigit
 uxor. Anno 1619. 24. Septembris. Conjugium inter
 hosce

hosce novellōs conjuges, pacatū, tranquillū &
 proliferū fuit. Quatuor enim liberorum pie defun-
 cta maritum parentem fecit, duarum filiarum & toti-
 dem filiorum, *Agnetae, Johannis Bernhardi, Elisabethae,*
 & *Friderici*. Quarum primogenitam sibi JEHOVA,
 ceu matrimonij primitias adseruit, reliqui tres adhuc
 superstites. In quibus ad pietatem & animi cultum
 educandis, sedulam pie defuncta navavit operam, &
 quidem in natu grandiore filiolo, in ipsa infantia vidit
 generosā indolis promicare igniculos. In matrimo-
 nio, marito, non Pollam Papiriam vel Messalinam sed
 alteram Saram, Abigaelem vel Rachaelem, sobriam,
 modestam, & ad nutum Mariti paratissimam se exhi-
 buit, eundem ratione vocationis modo Sternebergam
 modo Gustrovium migrantem; sine murmure secuta,
 communem sortem æquo animo tulit. Ibi enim cum
 Hypsiratea patriam, ibi opes, ibi domicilium sibi gra-
 tum esse duxit, ubicunq; maritus esset. Sic Flacilla
 Nonium Priscum & Egnatia Glicionem maritos, etiam
 in ipsum usq; exilium secutæ sunt. Harum laudatissi-
 mo Exemplo, cum anno 1630. Provincia hæc tu-
 multibus bellicis plena esset, omnes circumstantiæ
 majora pericula portenderent, & migrationem tem-
 porariam suaderent, illa consilio maritali obsecuta,
 Lubecam concessit, & cum hoc secessu, multis men-
 sibus conjuges hi disjuncti essent, asperrima & duris-
 sima quæq; cum tenellis & partim lactentibus liberis
 patientissimè tulit: Nec vero renuit maritum, si ei
 oblatis alibi conditiones honoratissimas, amplexari
 quam spartam pristinam exornare allubuisse, sequi &
 Patriæ dulcissimum solum vertere. Verum, rebus in

patria in melius vergentibus, cum maritus citra extre-
mam necessitatem vocationem priscam minime dese-
rendam decrevisset, cum eodem huc reversa, domum
injuria militum ita deformatam reperit, ut eam inha-
bitare haud posset. Unde apud Avunculum Dn. Con-
sulem, *Bernhardum Clingium* divertit, qui conjuges
hosce reduces, humanissime & comiter excepit. Ubi
primo statim adventu, maritum catharrus vehemens,
& alijs stipatus symptomatibus invasit, & aliquot dies
afflixit; Eodem vero restituto, ecce inopinatò Con-
jugem 13. Januarij febris corripuit, ad quam expellen-
dam biduo sequenti, medicamentis convenientibus
adhibitis melius habere cepit, ut & ipse medicus & a-
lij ipsi congratularentur de morbi vi fracta, & sanita-
tis spe certissima affulgente: Quin ex eo tempore non
morbo sed languore solum debilitata visa fuit, donec
infortunio quodam domestico subito ingruente, in
recidivam gravem præcipitaretur, eà quæ Purificatio-
nis festum præcessit, die ac nocte, quæ eò usq. in con-
tinenti sæviit, ut illâ nocte expiratura videretur. Un-
de sub ipsum noctis conticinium, Sacrosancta Synaxi
ipsius anima resecta fuit. Postquam denunciata Mari-
to tunc temporis absenti, nova morbi exacerbatio ef-
fet, ille statim se stitit, conjugem dilectissimam super-
stitem quidem, ast ita debilitatam offendit, ut morbi
violentia naturam superare inciperet. Pridie obitus
sui filium natu grandiore sexennem, filiam quadri-
mam, & alterum filium bimulum ad se duci curavit,
ijs ultimum valedixit, eos marito verbis prægnanti-
bus & penetrantibus, imò ipsum cor ferientibus com-
mendavit, eumq; rogavit, ut eorum, quæ innocenter
sibi

sibi miscellisq; suis subtracta & erepta essent, restitutionem urgere & promovere haud desisteret. Hoc facto, rerum mundanarum curam penitus abjecit, nocteq; insequente, inter matronas ei fideli sedulitate ministrantes, animam ad beatum ex hac vita in eternam patriam transitu præparavit, adstante animæ medico, qui depromptis ex myrothecio celesti alexipharmacis eam refocillavit, quib⁹ ita pie animula erecta fuit, ut auditis & apprehensis sacris sententijs in hæc verba voce clara eruperit: *Die worte haben Trost und Leben.* Cum qua consolatione vivificâ, veluti cygneâ cantione, non multo post 6. huj⁹ Mensis animâ placido veluti somno efflatâ creatori suo reddidit. Luc⁹ inde enascens, incommodum imminens, maritum viduum moestissimum vehementer merito afficit. Sed quid luges, Affinis honorande, id evenisse quod posse, imo evenire debere, scivisti? Mortales sum⁹, neq; annis, aut perennis aliquis fons, sed torrens, qui impetu aliquo currit, decurrit. Tu itaq; naturali & fatali hacce sorte nō magis commoveberis, quam periti coelestium rerum, ad Solis vel Lunæ deliquium, quippe qui syderi suo claritatem suam redituram sciunt. Mors naturæ deliquium est, quo, naulo exoluto debito depulso, animæ nostræ veluti sydera, novo splendore prodeunt & coruscant. Insuper finem vitæ ab origine pendere, & omnes humanos actus in orbem & gyrum quasi agi, præsens hic casus ob oculos ponit. Quæ enim conjugum horum prima nuptialis habitatio fuit, in eadem secuta est tristissima hæc ab invicem diversio. Quo loco ante 12. annos 4. menses & 15. dies, hilaria, & choreæ nuptiales celebrabantur, in eodem nunc fere-

HO,

tro, inter mariti, liberorum & amicorum complora-
tiones, exuviae pie consistunt animulae, in qua domo
corculum tenellae pietatis praeceptis obseverunt avus
& avia, in eadem fructum millecuplum illa exhibuit.
In hac vita nihil superest, quod pie animulae praestari
possit, quam ut Manes ejusdem exequijs decentibus
honorentur. Ea vero agentur in templo Mariano, in
quo ~~hanc~~ nostra marito suo ante 12. annos, fre-
quenti amicorum coetu circumfluo copulata fuit. Meli-
est, teste sacro codice, Eccles. 7.3. ingredi in domum luctus,
quam laetitiae. Aequum itaque & pium est, ut quemad-
modum exsultantem maritum quondam oyabundi
comitati sumus, ita nunc eundem ejulantem & obitum
conjugis lugentem, sequamur. Postulat id ~~opus~~ ^{virtus} Dea
debita, & mariti in Academiam propensa affectio. Cum
itaque hodie exuviae pie animulae sint matri suae terrae
reddendae, rogo, moneo & obtestor, omnes Acade-
miae genuinos Cives, maximos, medioximos & mini-
mos, ut ad exequias hasce cohonestandas, hora media
prima in templo Mariano frequentes compareant, &
honorem, quem sibi aliquando exhiberi expetunt, lu-
bentes praestent, inter eundem animo recolant, Mor-
tem plurimis esse in januis, omnibus in insidijs, singu-
lis in hisce animae induvijs. P. P. 9. Februarij An-
M. DC. XXXII.

hosce novellōs conjuges, pacatū, pro-
 liferum fuit. Quatuor enim liber-
 etā maritum parentem fecit, duarum
 dem filiorum, *Agnetae, Johannis Bernh*
 & *Friderici*. Quarum primogenitam
 ceu matrimonij primitias adseruit, re-
 superstitēs. In quibus ad pietatem
 educandis, sedulam pie defuncta nav-
 quidem in natu grandiore filiolo, in i-
 generosae indolis promicare igniculo
 nio, marito, non Pollam Papiriam ve-
 alteram Saram, Abigaelem vel Rach-
 modestam, & ad nutum Mariti parati-
 buit, eundem ratione vocationis mod-
 modo Gustavoium migrantem, sine
 communem sortem aequo animo tulit
 Hypsiratea patriam, ibi opes, ibi don-
 tum esse duxit, ubicunq; maritus esset
 Nonium Priscum & Egnatia Glicione
 in ipsum usq; exilium secutae sunt. H-
 mo Exemplo, cum anno 1630. Pro-
 multibus bellicis plena esset, omne
 majora pericula portenderent, & mi-
 porariam suaderent, illa consilio ma-
 Lubecam concessit, & cum hoc fecer-
 sibus conjuges hi disjuncti essent, asp-
 sima quaeq; cum tenellis & partim la-
 patientissimē tulit: Nec vero renui-
 oblatas alibi conditiones honoratissi-
 quam spartam pristinam exornare allu-
 Patriae dulcissimum solum vertere.

A 3

the scale towards document

m &
 defun-
 toti-
 et ha,
 VA,
 dhuc
 ltum
 n, &
 vidit
 imo-
 n sed
 ciam,
 exhi-
 gam
 cuta,
 cum
 gra-
 cella
 tiam
 tissi-
 e tu-
 ntiae
 rem-
 cuta,
 nen-
 urif-
 beris
 si ei
 xari
 ui &
 us in
 atria